

STRIJD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH OOST INDIË.

EVANGELINE BOOTH, Generaal.

WILLIAM BOOTH, Stichter

JOHANNES W. DE GROOT, Kommandant.

37ste JAARGANG No. 5.

Internationaal Hoofdkwartier:
101 Queen Victoria Street, Londen E. C.

MEI 1936.

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Oost-Indië: Javastraat 16, Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

EEN KIJKJE IN DEN LEGERARBEID TE BATAVIA.

WIJ zouden den socialen arbeid, die in Batavia geschiedt, kunnen verdeelen in tweeën, namelijk, dien welke in het verborgen gedaan wordt en dien, welke naar voren treedt. Het werk van beide afdelingen is echter even belangrijk en even gezegend. Onder den titel „Schuilplaatsen”, wordt elders in deze Strijdkreet iets verteld over het werk onder kinderen en jonge meisjes, zooals dit verricht wordt, niet alleen in ons Meisjeshuis te Batavia, doch over het gansche rond der aarde. Hier echter

of getweeën een aardig kamertje voor zich hebben, terwijl de maaltijden gezamenlijk worden genoten. Sommigen benutten hun tijd door deel te nemen aan cursussen, die voor werklozen gegeven worden en maken zich op die wijze klaar voor betere dagen! Welk een zegen, als men de energie ondanks tegenspoed wakker kan houden!

Een tweede huis biedt woning aan enkele families, die door de tijdsomstandigheden getroffen, in nood zijn. Hier kunnen zij hun eigen huishouding regelen en het gezinsleven behouden,

om hun plaats in de maatschappij kunnen innemen, is dit tehuis toch een zegen en menige averij aan het levenschip kan hier rustig hersteld worden.

HET MILITAIR-TEHUIS.

Ook de arbeid in dit tehuis, gelegen Kramat 18, is in het verborgen. De beheerders, Kapitein en mevrouw Voogt, trachten in alles een hulp en steun voor de jongens te zijn en hen „thuis” te doen gevoelen, als zij vrij van dienst zijn.

De Kapitein tracht zoo spoedig mogelijk in contact te komen met nieuwelingen, die uit Europa arriveeren en verwelkomt hen reeds aan de boot. Menige jonge man heeft de hem toegestoken vriendenhand onzer officieren aangenomen en is daardoor bewaard gebleven voor veel zonde en verzoeking.

HET CHINEESCHE KORPS.

Het Chinesche korps, middenin de Chinesche wijk op Molenvliet, is het middelpunt van veel activiteit. Adjuncte Lehmann, die dit korps juist gaat verlaten om als assistente in de Kweekschool haar plaats in te nemen, heeft vele jaren met grooten zegen hier mogen arbeiden.

Hierbij geven wij een foto van het korps, zooals het nu is. Wonderen van genade zijn er onder de bekeerlingen. Opiumslaven, die door veel gebed en volhardende zorg der officieren aan de macht van satan zijn ontrukkt, getuigen nu van de kracht, die Christus geeft, waardoor elke keten wordt verbroken. Chinesche jongens en meisjes in vol uniform strijden als korpskadet en winnen anderen voor koning Jezus. Het jeugdwerk vooral heeft zich zeer mooi ontwikkeld.

Maatschappelijk zoowel als geestelijk, zijn onze officieren hier de raadgeefsters van jong en oud en zij hebben

in dit centrum een sterke vesting gebouwd tegen satans macht!

Het interieur van de zaal.

BATAVIA I.

Kapitein en mevrouw Lippe hebben zoojuist het bevel over dit korps op zich genomen. Elken Zondag, zoowel als op enkele weekavonden, worden in de zaal hierbij afgebeeld, gevestigd Sluisbrugstraat 24B, bijeenkomsten gehouden en Gods Woord verkondigd.

Een belangrijk onderdeel van den arbeid onzer korps-officieren is het doen van huisbezoek. Hierdoor komen zij in vele gezinnen en hebben dan een gelegenheid menigeen, die in maatschappelijke en geestelijke nood verkeert te helpen.

Er is een bloeiend jeugdwerk, terwijl ook de Gezinsbond er wezen kan.

Veel aandacht wordt aan het Jeugdwerk geschonken. Immers uit de jonge menschen van heden moeten de strijders voortkomen, die straks de macht des satans helpen bestrijden. Er is een mooie groep jongelui, die reeds nu uit durft komen voor Jezus en flink en dapper zijn aandeel neemt in den strijd. Door de kinderen bereiken wij ook de ouders en zoo werkt vanuit dezen post in Batavia, het Evangelie als een zuurdesem en worden velen ermee bereikt.

Het tehuis op Rijswijk.

willen wij een woord wijden aan de sociale tehuizen voor mannen en gehuwden aan de Marinelaan en op Rijswijk.

Tot voor kort was het grootste der twee tehuizen gevestigd in het gebouw van de K.P.M. aan het Sluisbrugplein en honderden gezinnen en jonge mannen zijn in den loop dezer crisisjaren er in en uitgegaan.

Nu er eenige verlichting gekomen is in den economischen toestand en het gebouw wederom in gebruik moest worden genomen voor zaken — waarover wij ons kunnen verheugen — is een geschikte plaats gevonden in drie ineenlopende huizen aan de Marinelaan. Als voormalig hotel zijn deze woningen uitstekend voor ons doel geschikt. Eén huis is ingericht voor ongetrouwde jonge mannen, die hier alleen

ofschoon voor voedsel uit de groote keuken wordt gezorgd. Kapiteine Zitter zorgt onder leiding van mevrouw Majoor Meijer uitstekend voor den inwendigen mensch.

Majoor en mevrouw Meijer zijn de vader en moeder van het gezin, dat momenteel 40 leden telt. Voor de maaltijden wordt natuurlijk aan elke tafel gebeden en verder vertrouwen wij, dat door het leven van liefde en toewijding der officieren, velen, die in deze vluchthaven binnenkomen, den weg zullen vinden tot den goeden Stuurman, die straks op de verdere levensreis zal helpen en leiden.

***

Op Rijswijk, in een van de oude ruime huizen langs het kanaal, zijn een 60 tal mannen en enkele gezinnen ondergebracht. Grootendeels zijn het crisiswerklozen, doch de open plaatsen worden ingenomen door hen, ons door Armezorg gezonden. De bewoners houden met elkander de gebouwen en den tuin schoon en de eenvoudige kamers mogen gezien worden. Allen hebben hun eigen taak en met het opknappen van meubels, bijschilderen van wat noodig is, etc. wordt de tijd doorgebracht. Aan den achterkant op de bovenverdieping, heeft men een ruime, koele galerij, waar na Batavia's hitte, men des avonds zich kan verpozen met het uitzicht op den grooten tuin. Ofschoon allen natuurlijk uitzien naar het oogenblik, waarop zij weder-

Het Meisjeshuis in Batavia.

Het Chinesche korps te Batavia.

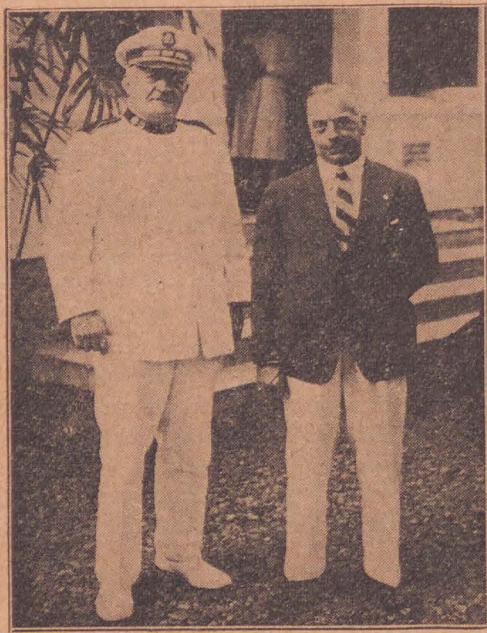
Een blik in den reddingsarbeid van het Leger des Heils

HET leed zoekt een stille, afgelegen schuilplaats, waar het zich kan uiten en door niemand gezien wordt. Evenals een gewonde of kranke, verlangt het smachtend naar een rustig plekje, waar het genezing kan vinden. Het rusteloze voortjagen van het alledag-leven, het resolute optreden van gezonde en sterke menschen, verschrikt de zwakken en ongelukkigen, die er geen deel aan kunnen nemen en doet hen destemeeer gevoelen, wat zij missen.

Hoe kan ook, evenals de felle middagzon brandt in een wond — een onbescheiden blik branden in de wond van een menschen, die van den rechten weg is afgedwaald en in maatschappelijke en geestelijke ellende is terechtgekomen. Wij kunnen begrijpen, dat zulk een menschenkind, als het door de verleiding en schijnvreugde dezer wereld bedrogen, alleen staat met z'n smart, verlangt naar een verkwikkend schaduwplekje.

„Slechts twee dingen bleven mij over te doen”, vertelde Marion in een onzer tehuizen in Engeland, „of in het water te springen, of naar een tehuis van het Leger des Heils te gaan. Tot het eerste was ik te laf en voor het tweede was ik — God weet — hoe bang! Ik dacht, dat de deuren gegrendeld zouden worden. Ik meende, dat ik opgesloten zou zijn en inplaats daarvan .....” Zij zweeg, tranen verstikten haar stem en vulden haar oogen, terwijl zij met een welsprekend gebaar wees naar de bloemen op de tafels en de jonge, vriendelijke officier, die omringd door de meisjes, aan de naaitafel zat. „..... Inplaats van muren vond ik beschermende vleugelen”.

EEN WARM LEGERVRIEND HEENGEGAAN.

Wjlen Edeleer A. Ph. van Aken met den Kommandant voor het kinderkuis.

IN Edeleer A. Ph. van Aken, die juist zijn functie als Gouverneur van Atjeh en Onderhoorigheden had neergelegd, om de hooge en belangrijke positie van Lid van den Raad van Indië te gaan bekleeden, is een groot vriend van ons werk heengegaan.

Wij verliezen in hem een practisch vriend, die immer bereid was den arbeid onzer Organisatie met raad en daad te steunen, of het nu was als resident van Manado, als Gouverneur van Atjeh of in welke omstandigheden ik hem ook ontmoette.

Bij gelegenheid van het veertigjarig jubileum van het Leger des Heils, (kol. 4)

SCHUILPLAATSEN.

DOOR MEVROUW KOMMANDANT DE GROOT.

„— Maakt uwe schaduw op het midden van den middag, gelijk van den nacht; verbergt de verdrevenen, en meldt den omzwerende niet.

Laat mijne verdrevenen onder u verkeerren, wees gij hun een schuilplaats voor het aangezicht des verstoorders .....
Jes. 16 : 3 en 4.

Laat ons nog een kijkje nemen in een ander tehuis, ook in Engeland. Daar is Nelly, veertien jaar oud, die haar zwakke armen uitstrekt naar haar kindje, welks vader een termijn uitdient in de gevangenis, om wat hij tegen Nelly had misdreven. Nelly's moeder was in dit geval ook haar verleidster, want het kind had in het huis der schande van deze vrouw gewoond. Het is te vreeselijk om het zich in te denken, dat er moeders zijn, die haar eigen dochters naar den ondergang voeren. Zij verdienen niet den heiligen naam van „moeder” te dragen. Komt dezen niet meer toe aan de zusters, die haar leven geheel en al toegewijd hebben om een moeder en vriendin te zijn voor deze jonge meisjes, die van den rechten weg zijn afgedwaald?

Wij betoonen geen misplaatst medelijden noch dienen de beschermende vleugelen onzer tehuizen om het geweten van haar, die vielen, te sussen of de schuld op anderen te doen werpen.

Integendeel! Onze officieren noemen de zonde bij name en stellen haar de verantwoordelijkheid voor eigen daden zeer scherp voor oogen. Sommigen gevoelen het ontzettende van hun ongehoorzaamheid ten volle en zijn wanhopig. Zij geven niemand de schuld dan zichzelf. Dezulken zijn ook gewillig de gevolgen te dragen, hoe zwaar dit ook zij.

Wij van onzen kant doen al het mogelijke om den verleider uit te vinden, die tracht vrij uit te gaan en wellicht reeds plannen maakt anderen ten onder te brengen.

Diep zijn wij doordrongen van het droeve van deze toestanden en onze officieren bezoeken zelfs de rechtszittingen, teneinde recht te zoeken voor moeder en kind.

„Maar meisjes zijn vaak zoo lichtzinnig” wordt in sommige kringen gezegd, „zij maken het moeilijk voor den man om trouw te blijven aan zijn

Onbezorgd en blij!

In den tuin van ons kinderkuis-Batavia

EEN PERSOONLIJK GETUIGENIS.

Overgenomen uit een brief van Lt.-Kolonel Marpur, geschreven aan zijn vrouw, vanuit het Rusthuis te Garoet.

„Mijn ziel verheugt zich in Christus, mijn Verlosser, want Hij is mij zoo dierbaar, dat al het andere erbij in het niet zinkt! Het is zulk een heerlijke zekerheid, dat wij beiden met Christus één zijn: Wij zijn de Zijnen, Hij is de onze! Deze gedachte geeft niet alleen een groote, overweldigende vreugde, doch ook diepe vrede en rust. Zijn liefde jegens ons, kunnen wij niet in woorden uitdrukken, slechts God kan door Zijn Geest deze groote werkelijkheid aan de ziel openbaren.

Het woord uit Romeinen 6.11: „Houdt het daarvoor, dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere”, heeft voor mij op deze reis een nieuwe beteekenis gekregen. Het was den 22sten Februari aan boord van de boot, die mij van Menado naar Donggala, Midden-Celebes, bracht, dat God Zelf in Zijn groote liefde en genade, nieuw licht liet vallen op dit woord, waaraan ik tevoren nooit veel aandacht had geschonken en waarover ik ook weinig gesproken had in de bijeenkomsten. En niet slechts, dat ik dezen tekst beter begreep, doch de werkelijkheid ervan werd opnieuw aan mij bewaarheid, want door Zijn Geest toonde God mij aan, dat ik niet alleen der zonde dood ben, doch „Gode levende in Christus Jezus!”

En door Zijn kracht en hulp zal ik nooit meer terugkeeren tot het graf der zonde, want ik heb Zijn woord, dat zegt: „God is niet een God der dooden, maar der levenden”. En wanneer nu de vijand zich weer tot mij keert en tracht mijn geest te verstrikken, dan zal ik hem meer dan ooit eraan herinneren, dat Christus mij gered heeft en mijn zonde heeft geworpen in een zee van eeuwige vergetelheid, om ze nimmermeer te gedenken.

Mijn ziel aanbidt den Heer en elken morgen, voordat ik het aangezicht van menschen aanschouw of met hen spreek, zoek ik Hem en verneem Zijn stem. De vreugde, die mijn ziel in dat morgenuur ervaart is onuitsprekelijk.

Ik geloof, dat wij tezamen meer dan ooit in de toekomst zullen leven in Hem en als Hij komt om ons op te roepen — wie weet wel tegelijkertijd — zullen wij Hem zien, zooals Hij is en in een oogenblik des tijds zullen wij dan veranderd worden en Hem gelijkvormig zijn. Mijn hart zegt hier op: Heer Jezus, kom haastiglijk!”

vrouw”. Dit mag zoo wezen in enkele gevallen, doch niet in alle.

Daar is Lucie, zelf nog bijna een kind, in een van de landen van Europa. Zij deed de huishouding voor een gewetenlozen broer, terwijl diens vrouw in het ziekenhuis lag ..... Toen het tot het ongelukkige meisje doordrong in welken toestand zij zich bevond, wilde zij een eind maken aan alles. Wanhoop had zich van haar meester gemaakt.

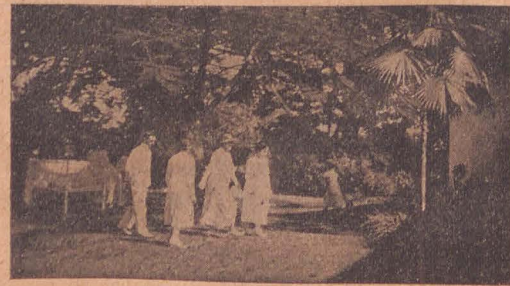
Een officier van het Leger des Heils bezocht haar, kreeg er haar toe naar een onzer tehuizen te gaan. Hier leerde zij bidden en voordat haar kleine ter wereld kwam, was zij zelf een nieuw schepsel geworden in Christus Jezus. Wanneer de ziel slechts in aanraking gebracht kan worden met den levenden Christus, is er alle hoop voor een algeheel ommekeer!

Het is waar, dat er ook vele teleurstellingen zijn in ons reddingswerk. In stilte wordt menige traan geschreid, wanneer het hart van een meisje als van steen schijnt en de geest bitter of onverschillig blijft. Maar Gode zij dank, dat degenen, die vernieuwd werden, daartusschen schijnen als blinkende sterren. In het dal der smart vonden zij een bron van Levend water. Door haar droeve ervaring vonden zij een vernieuwd hart, een veranderd leven!

De arbeid der barmhartigheid, ons door Christus aangewezen, wordt het beste vertolkt door het profetische woord in Ezechiël 34:16: „Het verlorene zal Ik zoeken en het weggedrevene zal Ik wederbrengen, en het gebroekene zal Ik verbinden, en het kranke zal Ik sterken .....”

En wat nu omtrent de kinderen, geboren onder zulke omstandigheden-ongewenscht? Sommigen dragen reeds de kenteekenen der zonde in het kleine lichaam. Hoe zwaar zal voor hen den levensstrijd zijn, hoeveel moeilijkheden zullen zij hebben te overwinnen! „Waren zij maar nooit geboren” is de gedachte, die zich soms aan ons opdringt. En toch — ze zijn er en moeten verzorgd worden. De jonge moeders doen het hare en terwijl zij den arbeid in ons huis verrichten, geeft de Legerzuster haar beste krachten om haar te helpen.

Bekijk nu eens het groepje gelukkige kleuters in den tuin van een onzer tehuizen. Te oordeelen naar hun blij gezichtjes zijn zij het meest gelukkige clubje denkbaar! Hen te verzorgen en de jonge moeders te helpen weer een rein, eerbaar leven te leiden is de schoone roeping van de officieren in ons Vrouwen Maatschappelijk Werk. Moge God haar arbeid zegenen!

Mevr. de Jonge bezoekt het Meisjeshuis te Batavia.

(vervolg van kol. 1)

zond hij ons een boodschap, waarin zijn warme sympathie duidelijk naar voren kwam. Gedurende zijn laatste bezoek aan Bandoeng in het begin van 1935, bezocht hij verschillende van onze maatschappelijke inrichtingen ter plaatse; bijgaande foto werd gemaakt voor het Kinderhuis.

Wij betuigen mevrouw Van Aken, die met haar kinderen zoo diep getroffen is door dezen slag, onze innige deelneming. Moge God haar zegenen! Wij zullen Edeleer Van Aken steeds met eere gedenken.

J. W. de Groot
Commissioner.

3 MEI - ALTAARDIENST - Z. V. A.
In alle Europeesche korpsen.

VROUWEN UIT DEN BIJBEL

Een serie artikelen door
Mevrouw Lt. KOLONEL J. H. RIDSDDEL.

PAULUS' EERELIJST.

WIJ zullen onze serie artikelen besluiten door aandachtig het 16de hoofdstuk der Romeinen te lezen. Wij bemerken, dat onder de vrienden, die Paulus ons hier noemt, vele namen van vrouwen voorkomen, die schitteren door onsterfelijkheid, namen die voortleven, zoolang de Bijbel gelezen wordt. Laat ons haar eens nader bezien.

In de eerste plaats wordt ons genoemd: *Febe*, een dienaar der gemeente. Zij had de gemeente te Kenchreën belangrijke diensten bewezen en was, volgens Paulus' getuigenis, een groote hulp geweest voor velen en ook voor Paulus zelf. Zoo ziet men, dat in de eerste Christengemeenten goede vrouwen de gelegenheid benutten om liefdediensten te bewijzen aan de volgelingen van Jezus Christus.

Dan volgt *Priscilla*. Zij en haar man Aquila, ontvingen Paulus gaarne in hun huis, waar zij hem toestonden samenkomsten te houden, doch waardoor zij dikwijls hun eigen leven in groot gevaar brachten. Deze samenkomsten verspreidden een grooten invloed ten goede, die zelfs tot in de gemeenten der heidenen doordrong.

Een groet voor *Maria*, „die veel voor ons gearbeid heeft.” Het woordje „ons” sluit zeker ook in de medewerkers van Paulus. Wij kunnen haar ons voorstellen als een vrouw, die flink haar handen uit de mouw kon steken, bekwaam om in de stoffelijke nooden van Paulus en zijn vrienden te voorzien; een vrouw met tact en onderscheidingsvermogen.

Verder volgen nog verschillende namen van vrouwen, die in den Heere arbeidden.

„Groet Rufus, den uitverkorene in den Heere, en Zijne moeder en de mijne.” Welk een liefelijk tafereeltje wordt ons voorgesteld in dezen eenen zin.

Zijn moeder en de mijne! Wij stellen ons haar voor als een lieve, vrome vrouw van middelbaren leeftijd, die iets van de teederheid en liefde, welke haar zoon van haar ontving, ook gaf aan hen, die moederloos waren, en Paulus vond in haar „een moeder in Israël.”

Vele arbeiders in den wijngaard des Heeren hebben God gedankt, als zij

BOODSCHAP VAN DE GENERAAL

aan de officieren en heilssoldaten
van Nederlandsch-Indië.

Ontvangen door bemiddeling van
Lt.-Kolonel A. E. Marpur.

IK bid voor u! Inderdaad, ik bid voortdurend in den geest voor ons werk, voor onze officieren, voor het volk, zoowel als om wijsheid en kracht uit den Hooge, om mijn aandeel in den arbeid zóó te verrichten, dat het God zal behagen, het menschedom zal zegenen en helpen en den groei en ontwikkeling van het Leger zal bevorderen.

Groet overal de kameraden voor mij! Zeg tot hen, dat niet alleen ik op hen reken om getrouw, ernstig, oprecht en heilig te zijn, en een leven te leiden van overwinning door Christus Jezus, maar dat God Zelf op hen rekent om temidden van zonde en onwetendheid duisternis en ongelooft, te schijnen „als lichten in deze wereld”.

Al mijn gebeden, zoowel als al mijn gedachten en verwachtingen voor hen zijn, dat zij het goede en den rijksten zegen Gods zullen genieten.

w.g. EVANGELINE BOOTH.
Generaal.

Londen, den zesden Februari '36.

op hun reizen en trekken zulk een vrouw ontmoeten. Moeders van een godzaligen levenswandel, wier hart ruim genoeg was om behalve aan haar eigen kinderen, moederlijke toegegenheid en zorg te schenken aan hen, die ver van hun eigen moeder verwijderd waren. Vooral in ons Leger waren in het begin vele moeders, die door haar vriendelijke handelingen „moeder” genoemd werden door velen, die toch eigenlijk niet tot haar kroost behoorden!

LUIT.-KOLONEL MARPURG

neemt afscheid van
Nederlandsch-Indië.

GELIEFDE KOMMANDANTS,
CHEF-SECRETARIS,
MAKKERS EN VRIENDEN!

GEDURENDE de drie maanden, dat ik het voorrecht had met u te zijn, heeft het Gode behaagd mij vele grootsche dingen te doen aanschouwen! Daarom verheugt mijn ziel zich in den Heer! Menigmaal heb ik op het platform gestaan in stille aanbidding, als, gedrongen door den Heiligen Geest, kleinen en grooten neerknielden en Christus aannamen als hun Verlosser en Zaligmaker, terwijl velen Hem ook zochten voor heiliging.

In de tachtig bijeenkomsten, die ik mocht leiden in deze weken, knielden niet minder dan 1316 personen neer om zich Gode ter beschikking te stellen. Voor al deze heerlijke dingen en vooral voor de onschatbare goedertierenheid Gods, zij aan Hem alle eer!

Ik geloof zoo zeker, dat Gods Woord niet ledig zal wederkeeren en wanneer, zooals wij in de Vereenigde Staten dikwijls zingen „the saints come marching home” (als de heiligen Thuis komen) zullen wij, als Gods medewerkers, verrast zijn als velen ons toeroepen: „U wist het wel niet, maar ook wij hebben onze kleederen wit gewasschen in het bloed van het Lam, als een gevolg van de samenkomsten gehouden in 1936 voor den „Wereld voor God-Veldtocht!” En dan zal het groote Halleluja-koor van den hemel uitbreken in een machtigen jubel en de vreugde-klokken zullen luiden, omdat zondaren bekeerd werden! Ik bid, dat allen, die dit lezen dáár getuige van zullen zijn en wij elkander een „welkom thuis!” mogen toeroepen in het Vaderhuis.

Een apart woord van dank wil ik Kommandant en mevrouw De Groot toevoegen, die mij gastvrijheid verleend hebben en mij, terwijl ik in Bandoeng was, hun woning tot een tehuis hebben gemaakt. Ook aan alle anderen, die mij goed gedaan hebben en liefde en vriendelijkheid hebben bewezen, hartelijk dank. Liefde en vriendelijkheid kunnen niet met muntstukken betaald worden, dat zijn hemelsche waarden, in het bewijzen ervan geeft men iets van zichzelf, van zijn geest, zijn hart. Maar de Heer zal, hetgeen men aan een van Zijn geringste broederen gedaan heeft — waaronder ik mij ootmoedig schaar — vergoeden in onvergankelijke munt des hemels en — met goede rente! Zonder het te weten, leggen wij op deze wijze schatten op in den hemel! God zorgt voor Zijn kinderen en Zijn oogen doorloopen de gansche aarde om Zich sterk te betoonen aan degenen, wier hart volkomen is tot Hem.” Gezegend zij Zijn heilige naam!

En nu — „vaarwel!” maar toch ook „tot weerziens!” op dien grooten Opstandingsmorgen, als wij allen tezamen zullen vergaderen voor den grooten Witten Troon. Als wij goede, getrouwe dienaars van den Heer zijn geweest hier beneden, zullen wij — zij het dan ook geheel onverdiend — het koninkrijk beërven, dat Hij ons van vóór de grondlegging der wereld bereid heeft. Begrijpen kunnen wij Zijn groote liefde niet, maar ze ervaren kan een ieder doen, die Jezus in zijn leven binnenlaat. Indien wij eenvoudig als een kindeke gelooven en vertrouwen op Zijn woord, zal Hij ons helpen een overwinnend leven te leiden en dan zullen al Zijn beloften aan ons bewaarheid worden, want onze God liegt nooit!

Nogeens vaarwel voor het oogenblik en „tot weerziens in het Vaderhuis!”

Uw dankbare en met U in Christus
verbondene in ons oude, goede Leger,
Albert E. Marpur

Lt.-Kolonel (R).

Ruimte ontbreekt om al de namen te noemen van de vrouwen, die vermeld worden in den Bijbel, doch wij hebben een blik geslagen op haar, die door bijzonder werk of een bijzondere gebeurtenis op den voorgrond traden.

Zij, die geholpen hebben om de geschiedenis te vormen van Gods volk in het oude en nieuwe Testament en de aantekeningen, die bewaard gebleven zijn omtrent haar, zijn waard om nagegaan te worden.

De beelden-galerij van vrouwen, beginnende met Eva in den hof van Eden, toont ons de vrouw in iedere eeuw, in beginsel hetzelfde. De vrouw beïnvloedt den man ten goede of ten kwade en beheerscht voor een groot deel zijn bestemming. Wij hebben in deze gale-

rij vrouwen ontmoet, sterk in het geloof, moedig in het aangezicht des gevaars en rein als de blanke lelie. We hebben vrouwen ontmoet — gelukkig maar weinige — die wreed waren en vooraan stonden in slechtheid. De heidensche koninginnen van Israël leidden haar echtgenooten in de zonde. Vanaf dien tijd tot nu toe, aanvaardden de meeste mannen de leiding die hun door de vrouw hunner liefde wordt aangewezen, en rijzen of zinken naar den standaard van de vrouw, die het huis regeert. Dat de vrouw op dit oogenblik een groote morele verantwoordelijkheid in haar hand houdt, blijkt wel uit de manier, waarop men haar een plaats inruimt in vrede's comité's, op sociaal en zelfs meer en meer ook op kerkelijk gebied, daar haar invloed en stem zeer veel gewicht in de schaal legt bij het bespreken en behandelen van alles, wat hiermede verband houdt.

Onze geliefde Legermoeder heeft voor de vrouw in ons Leger en ook ver daar buiten een wijdgeopende deur gegeven, en vele edele, onzelfzuchtige vrouwen hebben door haar handelingen getoond, niet achter te staan bij de goede vrouwen uit den Bijbel. Voorzeker vormen zij een schare wier geschiedenis, indien geschreven, niet zou onderdoen voor de heldinnen des geloofs; de hare is slechts een vervolg ervan.

Lieve lezere, want het is in 't bijzonder voor u, dat wij deze serie schreven, heeft het misschien uw oogen geopend voor het feit, dat gij als vrouw ook uw verantwoordelijkheid hebt, niet enkel tegenover hen, die in uw huis verkeerren, hoewel daar in de eerste plaats, doch ook tegenover hen daarbuiten en dat uw invloed — goed of kwaad — veel te doen heeft met het geluk of ongeluk uwer medezusters?

Geve God dat ook van u gezegd kan worden, dat ge zijt, „een vrouw, die in den Heer werkt.”

Welzalg 't huis, waar bede en lied
Aan Gode lof bereidt,
Zijn woord men mint, de zonde vliedt,
En leeft voor de eeuwigheid.

Geef, dat in onze woning, Heer,
Altijd Uw vrede woont!
Verbind in liefde ons altijd meer,
Zoo, dat ons leven 't toont!

INTERNATIONAAL LEGERNIEUWS.

NEDERLAND.

Commissioner Mrs. Povlsen, die zooals sommige lezers wellicht weten, door de Generaal verleden jaar werd uitgekozen, om het Leger des Heils te vertegenwoordigen in den Volkerenbond, heeft juist een tournee door Holland beëindigd. Met haar man, Commissioner Povlsen, die reeds tot Heerlijkheid werd bevorderd, heeft zij zich in ons vaderland zeer bemind gemaakt, toen zij daar het bevel over ons werk hadden.

Vandaar ook, dat honderden naar haar kwamen luisteren en bij elke samenkomst in alle plaatsen de zalen stampvol waren. Haar lezing „Het Leger des Heils en Genève” trok vele belangstellenden.

Haar bezoek aan Nederland was tot grooten zegen.

ZUID-CHINA.

Brigadier Sansom, die zeven maanden geleden werd uitgezonden vanuit Engeland als pionier om den Legerarbeid in Zuid-China te openen, is plotseling bevorderd tot Heerlijkheid. Na enkele maanden van zware taalstudie, had hij juist zijn eerste openluchtsamenkomst gehouden.

Eenige dagen daarna ging hij heen. Dit is niet alleen een ontzettend verlies voor mevrouw Sansom en haar vier meisjes, doch ook voor het Leger. De Brigadier stond bekend als een ernstig toegewijd Christen, en een bekwaam, veelbelovend leider. In de kracht van zijn leven kwam de roepstem tot hooger Dienst.

DE „WERELD VOOR GOD“-CURSUS VERWELKOMD.

Kommandant en mevrouw De Groot leiden het welkom der Kadetten in Bandoeng I.

EEN volle zaal wachtte Kommandant en mevrouw de Groot, den Chef-Secretaris en mevrouw Ridsdel bij hun binnentreden op Donderdagavond 16 April. „Maar waar zijn de Kadetten”, hoorde men hier en daar fluisteren en verwonderd keken sommigen naar het leeg platform. De samenkomst begint. „De lend'nen omgord, de voeten geschoeid”, klinkt het opgewekt en met vuur door de zaal, de zang begeleid door het muziekcorps. Mevrouw Ridsdel en Lt.-Kolonel Brouwer gaan daarop voor in gebed. Even stilte en dan — door beide gangpaden komen de Kadetten aangemarcheerd, vlaggen voorop, met gitaar, tambourijn en vrolijk handgeklap hun strijdlid zingend. Een hartelijk welkom wordt hun gegeven en dan zingen de Minahassa-Kadetten onder leiding van mevrouw Rosenlund een lied, wat zeer in de

smaak valt. Tintelend van leven is deze groep jonge mensen en hun blij: „Halleluja!” weerklinkt telkenmale.

Allereerst stelt de Kommandant nu de Kweekschool-leiders en officieren voor. Majoor Rosenlund en Adjudante Lehmann krijgen daarop gelegenheid een woord van persoonlijk getuigenis te spreken. Beiden brengen de leiding Gods in hun leven naar voren en uit het groote verlangen, deze jonge mensen op te leiden tot strijders Gods, waarvoor zij bij vernieuwing hun leven den Heer gewijd hebben. De Kadetten doen daarop hun eerste, gezamenlijk gezongen lied hooren, wat — volgens den Kommandant, en daarmee zijn wij het eens — veel belooft voor de toekomst.

Het meest aantrekkelijke van dezen avond

was echter de geest van eenheid en vrijheid door onze nieuwe Kadetten geopenbaard.

Daar waren ze, de Toradja's van Midden-Celebes, de makkers van Menado, Ambon, Makassar en van over geheel Java, groep na groep voorgesteld door Majoor Pearce, den Kandidaten-Secretaris, bijeengekomen met één doel, één streven: zielen voor God! Er waren er 34 in getal; een zevental komen wat later.

Wat een fijne getuigenissen! De rij werd geopend door een jongen man van Menado, de eerste bekeerling van het eerste bezoek door Kommandant de Groot gebracht in de Prot. „Kerk aldaar. Er waren verschillende van deze „geestelijke kinderen” van onzen Leider dien avond, die hem nogeens dankbaar hun saluut daarvoor brachten. Dan kwam het dappere Toradjameisje, zoo uit de bergen van Midden-Celebes voor deze volle zaal met Europeanen — doch hoe moedig en rustig sprak zij haar woord voor Jezus! Hoe ontroert het de ziel uit den mond van eene, die uit de duisternis van volslagen heidenom kwam tot het waarachtige licht! Hoe beschamend ook voor vele, uit Christen-gezinnen geboren mannen en vrouwen, die aarzelen om te getuigen!

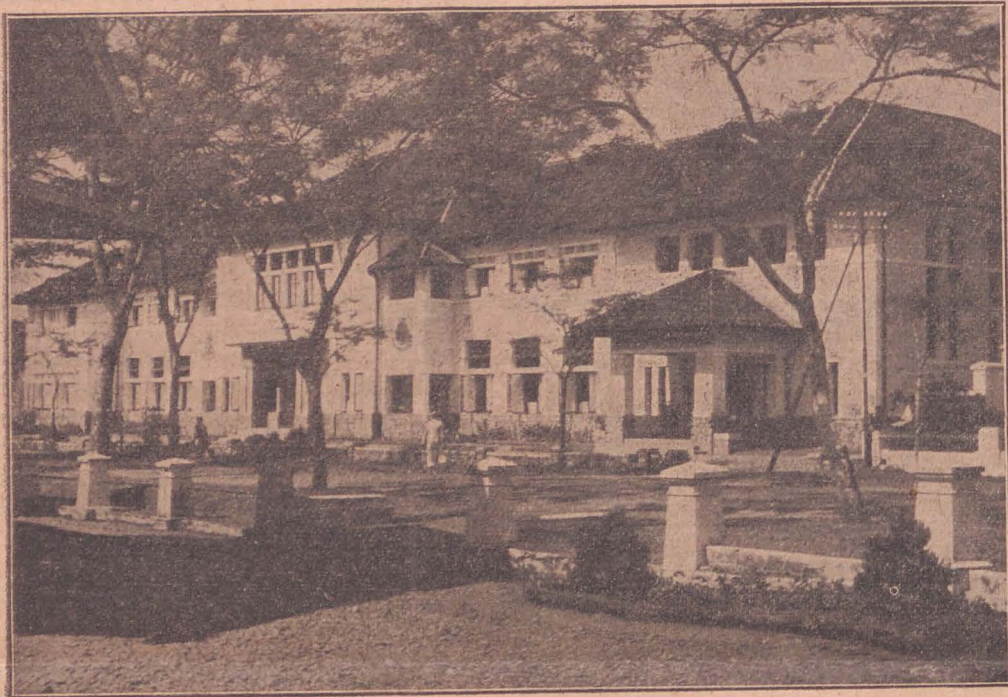
Het gelaat van den Javaanschen Kadet, sprekend in de eigen taal, vertolkt door Majoor Hiorth, straalde en de liefde van Christus brandde in zijn ziel „om zijn volk voor Jezus te winnen”. De jonge Toradja in zijn onbegrijpelijke Celebes-taal gaf ook een krachtig getuigenis, vertaald door Majoor Rosenlund. Twee Chineesche Kadetten besloten de rij voor dien avond. Vele talen, vele rassen — doch één God, Die hun Vader is en één Heiland, waardoor zij Verlossing vonden. Halleluja!

Een echt vaderlijk woord tot hen gericht door den Kommandant volgde hierop, waarna allen onder de Vlag staande den Heer werden gewijd, terwijl de Chef-Secretaris Gods zegen over hen afsmeekte.

„Voor eeuwig wil ik dienen,
Ik vraag geen roem noch eer!”

zongen wij als slot van de bijeenkomst! Moge dit het verlangen zijn van allen, die de zaal vulden op dien Donderdagavond!

C.B.

DE KWEKSCHOOL AAN DEN BOENGSOEWEG.

IJ zult de kracht des Heiligen Geestes ontvangen” zeide Jezus, even voordat de wolk Hem ophief en Hem aan het gezicht van Zijn discipelen ontrok. Toen Hij in Zijn laatste rede voorbereide op Zijn hemelvaart, gaf Hij hun den raad Zijn geboden te onderhouden, elkander lief te hebben en eendrachtiglijk te wachten op den Trooster, die hun de kracht zou geven om de opdracht te uitvoeren te brengen, om der wille waarvan Hij hen van achter hun netten had weggeroepen. Visschers van menschen zielenwinnaars moesten zij worden.

Met de woorden: „Uw hart worde niet ontroerd,” wees Hij heen naar den strijd, die hun wachtte, maar ook beloofde Hij den getrouwen arbeiders groot loon: „Ik ga heen om u plaats te bereiden.” Deze heerlijke belofte moesten discipelen wel als hemelsche muziek in de ooren hebben geklonken zoodat hun harten ondanks de scheidingsdingssmart toch vol blijde hoop waren.

Vreest niet, gij zult de kracht ontvangen, die u in staat zal stellen, uit te gaan in deze wereld en het Evangelie te verkondigen! De discipelen baden en wachtten te Jeruzalem, tot eindelijk op den Pinksterdag, het vuur van den Heiligen Geest over hen kwam. Als een gevolg van dezen Geestesdoop brak kort daarop de groote opwekking uit.

Weslagende zielenwinnaars.

Evenals het in dien eersten Pinkstertijd ging, zoo gaat het ook nu nog. De voorwaarden, die Jezus Zijn discipelen stelde, zijn ook heden nog van kracht. Ook wij kunnen ons met weslager wijden aan het werk van zielen winnen. Als Gods kinderen voor anderen werken, hun naasten meer liefhebben dan zichzelf, zal men ongetwijfeld opmerken, dat zij vol leven en kracht

De Gezinsbond van Batavia I met

De Gezinsbond vormt een be Wekelijks komen de zusters bijeen handwerk, wordt haar voor hoofd gezin goed te pas komt. Een gemengd huis!

1. Wij behooren zelfverloochening te beoefenen, ter wille van onszelf.

Wij kunnen niet groeien in de een of andere richting, zonder dat we dat doen. Wij kunnen geen Christenen zijn, zonder dat we het doen. Wanneer wij lichamen sterk en welgebouwd wenschen te zijn, moeten we onszelf verloochenen. We moeten ons lichaam beheerschen. Het zal van ons de voldoening van zijn lusten eischen; het zal van ons verlangen, gekoesterd en verwend te worden; maar we moeten geen gehoor geven aan zijn wenschen, doch het dwingen zijn werk te doen, indien we geen slaaf er van wenschen te worden en ons niet naar beneden willen laten trekken tot ellende en ondergang. O, wat een menselijke wrakken zien we om ons heen, die gelukkige, nuttige mannen en vrouwen konden geweest zijn, wanneer zij de lusten des vleesches slechts gekruisigd hadden en matig geleefd hadden in alle dingen!

De eerste der drie verzoeken, die in de woestijn tot Jezus kwamen, was om aan lichamen honger te voldoen; maar indien Hij voor die verzoeking bezweken was, zou Hij uw en mijn Heiland niet geweest zijn.

En verder, wanneer wij een scherp en helder verstand willen hebben, moeten wij onszelf verloochenen. Iemand, die dat niet doet, zal nimmer volhardend of weslagend kunnen zijn in geestesarbeid. Het verstand kan alleen koel en in evenwicht gehouden worden en geschikt voor allen arbeid door gestadige zelfverloochening.

De wonderbare geestelijke werkzaamheid van onzen ouden Generaal in zijn hoogen ouderom, dankte hij

DRIE REDENEN VOOR ZELFVERLOECHENING

door Commissioner S. L. Brengle (R.).

aan zijn levenslange zelfverloochening, zijn matigheid in het eten, in het slapen, in alle dingen, behalve in hard werken. Edison, waarschijnlijk de grootste en meest bekende uitvinder, dien de wereld ooit heeft gehad, verloochende zichzelf op allerlei wijzen, ter wille van zijn werk. Hij sliep nooit langer dan vier uur aaneen en at op een heelen dag slechts half zooveel als de meeste menschen bij één maaltijd gebruiken, maar welk een ontzaglijke hoeveelheid nuttigen geestesarbeid heeft hij verricht!

Bovendien, wanneer wij geestelijk willen zijn, wanneer wij vervuld wenschen te zijn met den Geest, God wenschen te kennen, macht wenschen te hebben bij God en menschen, dan moeten wij onszelf verloochenen. Doen wij dat niet, dan kunnen wij Jezus' discipelen niet zijn. De wereld, het vleesch en de duivel strekken noodend hun handen naar ons uit, handen, gevuld met datgene, wat genot, rijkdom, eer schijnt te zijn en met alles, wat voor het hart maar begeerlijk is, maar wat in werkelijkheid zeepbellen zijn. Dit alles moeten wij verloochenen, indien wij God en Zijn gunst wenschen te bezitten.

2. We moeten onszelf verloochenen, ter wille van anderen.

Niemand kan verwachten in een groote mate of ook maar eenigszins een zegen te zijn, wanneer hij zijn

eigen verlangens zoekt te bevredigen. Hij moet zichzelf inderdaad verloochenen.

Mozes verloochende zichzelf door de genietingen en de eer van Farao's paleis vaarwel te zeggen en ging heen, om het leven van slaven te deelen en — God maakte hem een wetgever voor alle eeuwen.

Paulus verloochende zich en verliet Jeruzalem en al zijn oude vrienden, en ging heen, steening, en geeseling, en schipbreuk, en gevangenis, en honger, en koude, en dood tegemoet, en God maakte hem tot den grootsten godsdienst-leeraar van alle tijden.

Onze eerste Generaal verloochende zich en begaf zich te midden van Londen's ellende, zonde en schande, en God maakte hem den grootsten zielenwinnaar, dien de wereld in duizend jaren aanschouwd heeft. En gij, mijn makker, zijt in zekere mate een zegen geweest, maar alleen, wanneer gij uzelf verloochend hebt en zult voortgaan met u te verloochenen, ter wille van een behoeftige wereld om u heen, zult gij in de toekomst een zegen zijn. Zie niet op de menschen, die zich niet verloochenen! Zie op die gezegende zielen, die het wel doen, en volg hen na! Volg Jezus na in dit opzicht! Gij kunt Zijn discipel, Zijn leerling niet zijn, tenzij ge het doet. Zelfverloochening is de groote les, die Hij ons tracht in te prenten, en natuurlijk kunnen wij Zijn scholieren niet zijn, wanneer wij weigeren die les te leeren.

(zie vervolg pag. 5 kol. 2).

EN PINKSTER- BEDE

DOOR DEN
KOMMANDANT

nd het buur!

zijn. Op dat fundament is ook de Christelijke kerk gegrond.

Kameraden, hebben ook wij de roepstem vernomen en benaastigen wij ons om er in ons dagelijksch leven gevolg aan te geven?

Sommigen onzer zijn wellicht moede geworden, zijn vol vrees en ontmoedigd, vanwege vele teleurstellingen. Mijn vriend, Jezus ziet u vol liefde aan en zegt: „Uw hart worde niet ontroerd! Evenals de discipelen zult ook gij ontvangen de kracht des Heiligen Geestes; ook ten opzichte van u zal de belofte en vervulling treden!”

Overwinning over Verzoeking.

Ook voor ons is het natuurlijk aan te bevelen, dat wij ons in eenzelfde mate als de discipelen toeleggen op de volvoering van de gegeven opdracht. De kracht des Heiligen Geestes zal ons in staat stellen allen moeilijkheden met hoofd te bieden, de verzoeken te weerstaan en door de genade Gods overwinnaar te zijn. In het dienen van God vinden wij dan groote vreugde. Door de kracht des Heiligen Geestes vaagden de discipelen het om zich noodig te plaatsen tegenover Gods vijanden; met groote volharding doorvorstelden zij vele wederwaardigheden. O, lieve kameraden verlangen ook wij er niet naar, dezen wonderbaren toestand van genade te bereiken en dien in de kracht Gods te handhaven ook? Een nieuwe doop des Geestes zal ons helpen meer dan ooit bezig te zijn in het heerlijke, zielreddende werk, waartoe de Heer ons oproepen heeft.

Laat ons eendrachtiglijk bijeen zijn, laat ons wachten en bidden, totdat wij vervuld zijn met den Pinkstergeest!

Grotere dingen wachten ons in de toekomst, maar alleen in de kracht des Heiligen Geestes zijn wij in staat, de ons gegeven opdracht te vervullen.

...tge Secretaresse, Mevr. Voogt.

onderdeel van den korpsarbeid. onder het vervaardigen van eenig veel geboden, wat haar in het tegen gaat van den Bond uit in

NS Kinderhuis te Medan genoot op 3 April het groote voorrecht om mevrouw en freule De Jonge met klein gevolg te mogen ontvangen. Dit was voor Adjudante Berge en haar helpsters, zoowel als voor de kinderen een grootsche gebeurtenis, die ten zeerste gewaardeerd werd. Over het bezoek zelf, laten wij gaarne „De Sumatra Post” aan het woord.

„Gistermiddag tegen zes uur waren allen in het Kindertehuis van het Leger des Heils in afwachting van de komst van Mevrouw en freule de Jonge.

Lange slingers kleurige lampions waren in den tuin opgehangen, waardoor een feestelijke indruk werd verkregen, welke nog verhoogd werd, doordat talrijke kleuters en grotere kinderen, met vlaggetjes gewapend rondliepen.

Tegen zes uur verzamelden allen zich in de hall, waar de kinderen, 40 in getal, langs drie zijden werden opgesteld.

Ter ontvangst van het hooge gezelschap waren aanwezig de heer J.M.J. Morsink, controleur van beneden Deli en adjudante Berge, leidster van het Kinderhuis.

Even over zessen arriveerde de politie auto, spoedig gevolgd door verscheidene auto's met het hooge gezelschap.

In de eerste auto zaten mevrouw de Jonge, mevrouw Bouwes Bavinck, en de intendant, Ritmeester de Stoppelaar.

In de tweede auto zaten freule de Jonge en assistent-resident Bruggeman en mevrouw Bruggeman.

Controleur Morsink stelde de hooge gasten voor aan adjudante Berge, waarop men zich, mevrouw de Jonge begeleid door adjudante Berge, en freule de Jonge door den heer Morsink, naar de hall begaf, waar de overige zusters werden voorgesteld.

Ook enkele kleine kleuters werden aan mevrouw de Jonge voorgesteld, die hen vriendelijk toesprak.

Twee peuters, Meity Baams en Annie Dekker boden mevrouw en freule de Jonge een fraaien ruiker bloemen aan, waarop door de kinderen tweestemmig een lied werd gezongen, waarover mevrouw de Jonge haar waardeering uitsprak. Zij vond dat de kinderen keurig hadden gezongen.

Mevrouw en freule de Jonge spelden hierop eigenhandig al de kinderen en de zusters een klein geel zonnebloempje op, waarbij zij zich ongedwongen en vol charme met kinderen en zusters onderhielden.

Hierna volgde een rondgang door het gebouw, waarbij mevrouw de Jonge door adjudante Berge werd rondgeleid. Ook het kleine kerkje achter het Kindertehuis werd bezocht.

Mevrouw de Jonge toonde een groote belangstelling in het werk van het Leger des Heils en tal van vragen werden door haar

(Vervolg van pag. 4 kol. 3).

3. Wij behooren onszelf te verloochenen om Zijntwil, ter wille van Zijn liefde, uit dankbaarheid jegens Hem.

Wij moeten er naar streven om zoo goed mogelijk te zijn, opdat Hij verheerlijkt worde, en om zielen voor Hem te winnen, en dit kunnen wij het beste doen — neen, dit kunnen wij alleen doen, wanneer wij onszelf verloochenen.

Toegeven aan onszelf verweekelijkt en verslapt ons; het verzwakt onze wilskracht en ons zedelijk weerstandsvermogen, maar zelfverloochening, om Jezus' wil en ter wille van anderen en ter wille van ons eigen hoogste belang, versterkt ons, maakt ons krachtig in zedelijk en geestelijk opzicht, zoodat wij in staat zijn den duivel te bekampen; ze helpt ons de hel te overwinnen en zielen te dwingen tot Jezus te komen. Het geheim van ware en voortdurende zelfverloochening is: liefde tot God en menschen.

MEVROUW DE JONGE BEZOEKT ONZE TEHUIZEN AAN SUMATRA'S OOSTKUST.

gesteld, waarbij zij ook informeerde naar het zendingswerk onder de Chineezzen.

Na den rondgang werd eenige tijd in den fleurig versierden tuin getoefd, waar koele dronken werden geserveerd, waarop het tijdstip van vertrek weder was aangebroken.

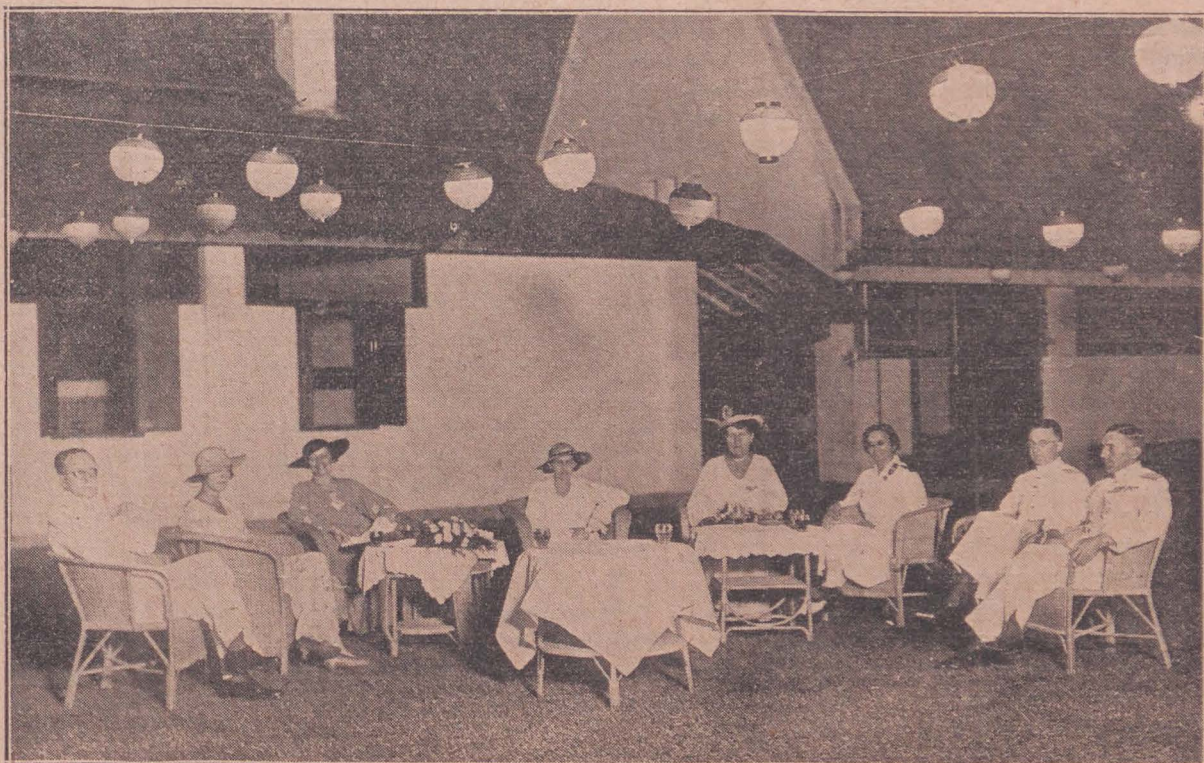
Al de kinderen hadden zich intusschen voor het gebouw verzameld, waar zij in een lange rij stonden opgesteld, gewapend met kleurige lampions en vlaggetjes.

Nadat mevrouw en freule de Jonge haar handteekening hadden geplaatst in het gas-

Toen de echtgenoot van den Gouverneur-Generaal het terrein betrad, werd zij bij wijze van welkom toegezongen door een koor van patiënten, terwijl daarna een der oudste verpleegden, Asim, die zich reeds vijftien jaar in de inrichting bevindt, een korte toespraak hield, waarin hij zijn groote dankbaarheid onder woorden bracht voor de eer door mevrouw De Jonge in dit bezoek, hun bewezen. Hij sloot met den wensch „God zegene U!

De rondgang.

Daarna volgde de rondgang door de leprozerie.

MEVROUW DE JONGE IN HET KINDERHUIS

tenboek van het Kindertehuis, werd op hartelijke wijze afscheid genomen van de zusters; de auto's kwamen voor en onder het gejuich van de kinderen reden de hooge gasten weder ter residentshuize.

POELOE SI TJANANG.

Ook onze leprakolonie aan de Oostkust mocht zich verheugen over een bezoek van de hooge gasten. De „Sumatra Post, schrijft naar aanleiding hiervan o.m. het volgende.

„Mevrouw De Jonge heeft in gezelschap van freule De Jonge en ritmeester de Stoppelaar een bezoek gebracht aan de leprozenkolonie Poeloe si Tjanang. Langdurig heeft zij zich aldaar opgehouden en zij toonde een groote belangstelling voor het liefderijke werk en de groote toewijding, waarmede het personeel onder leiding van den beheerder, Majoor Bridson, zijn taak verricht.

In het gevolg van mevrouw De Jonge bevonden zich de weld. gestr. heer Mr. J. Allaart, ass. resident t.b. met gade, de inspecteur van den D.V.G. dr. Ultée en de controleur van Beneden-Deli, de heer Morsink.

Mevrouw de Jonge onderhield zich op hartelijke wijze met tal van verpleegden en schonk aan velen bloemen. Majoor Bridson, die het gezelschap rondleidde, beschreef uitvoerig het werk en de inrichting van de leprozerie. Men bezocht onder andere de steenbakkerij die geheel in de behoeften van de inrichting voorziet, de ziekenzaal, de verbandzaal, waar zuster Engström haar werk verricht, de ontsmetkamer en het kindertehuis. Hier nam mevrouw de Jonge een pasgeborene uit de handen van de moeder en reikte de kleine over aan de pleegmoeder, met de opdracht er goed voor te zorgen.

Vervolgens begaf men zich naar de woning van Majoor Bridson, alwaar diens vrouw mevrouw De Jonge ontving. Na hier ververvingen genuttigd te hebben, werd te 9.50 de terugreis naar Medan weer aanvaard, waar men zich direct naar het gemeenteziekenhuis begaf.

Wij zeggen de redactie van de „Sumatra Post” hartelijk dank voor het cliché van het bezoek aan ons kindertehuis!

Red.

PINKSTERZEGEN.

Bron der hoogste zaligheden,	Uit den Hoogen wordt G' als regen
Allerreinste Hemelgloed,	Overvloedig uitgestort,
Trouwe Leidsman hier beneden,	En een rijke Hemelzegen
Beid' in vreugd en tegenspoed,	Kiemt, waar Gij gezonden wordt.
Geest des Heeren, steun der Kerk,	Keer tot mij, tot mij ook in,
Zegel van 't Verlossingswerk,	Reinig mij, vernieuw mijn zin!
Aller vromen hoogst verlangen,	Heilig al mijn geesteskrachten!
Heilig, heilig onze zangen!	'k Blijf altijd Uw hulp verwachten.

Gij, Gij zijt de beste gave,
Die een hart verlangen kan!
Aardsche rijkdom, schat of have
Hebben daar geen schaduw van.
Kruisig Gij mijn ouden zin.
Neem geheel mijn boezem in,
En vernieuw mij telken dage!
Dat ik Jezus' beeltnis drage!
Paul Gerhard.

Van Zegen en Overwinning!

Kommandant en mevr. De Groot in Bandoeng 1

Vaarwel en Welkom.

„Een Dag bij het Kruis“.

VAARWEL en Welkom! Geen onbekende klanken in de Legerwereld en vooral niet in Bandoeng, waar uit den aard der zaak velen komen en gaan.

Op Donderdag 2 April was de Congreszaal des avonds om 7 uur aardig bezet en het eerste lied— een heiligingslied — legde dadelijk beslag op de aanwezigen. Voor tot de bijzonderheden van deze bijeenkomst over te gaan, bepaalde de Kommandant onze aandacht bij een gedeelte uit de Schrift en zijn diep ernstig woord, getoetst aan persoonlijke ervaring uit de school des lijdens, vond den weg tot het hart. Hoe duidelijk kwam al wat Christus zijn wil voor de ziel onder alle levensomstandigheden, naar voren. Het hart van Gods kinderen zei er „Halleluja!“ op.

Lt.-Kolonel Marburg, die drie maanden als een afgezant Gods op Java, in de Minahassa en Midden-Celebes, de boodschap van zijn Meester gebracht heeft, kreeg de eerste gelegenheid tot spreken dien avond. Zeker zullen allen, die hem gehoord hebben op zijn reizen, hem niet vergeten, ook wij niet in Bandoeng I.

Op zijn eigen bijzondere wijze heeft hij in verscheidene samenkomsten tot ons gesproken. Nu en dan was er een ongewone klank, doch zijn boodschap was op den man af; zonder omwegen wees hij bekeerden en onbekeerden den weg tot volkomen vrede. Uit zijn rijke kennis van den Bijbel gaf hij ons vele schatten en ook van het oude Leger—vuur trachtte hij ons iets mee te deelen. Zijn vergelijking met de vreugdeklokken, die in de ziel des Christens moeten luiden, zal ons bijblijven. Dezen laatsten avond was zijn woord een persoonlijk getuigenis, waarin de

Brigadier en mevrouw Lebbink in Bandoeng I.

De Paaschsamenkomsten in ons korps stonden onder leiding van Brigadier en mevrouw Lebbink. Dat zij welkome gasten zijn, bewees de goede opkomst dien dag!

De Heiligings— bijeenkomst kenmerkte zich door een geest van blijdschap, zoo geheel in overeenstemming met het Paaschevangalie, dat gepredikt werd. Het woord van mevrouw Lebbink verkwikte de ziel, de verzezen Christus werd nogeens in al Zijn heerlijkheid ons voor oogen gesteld. Met welk een opgewektheid werd ook gezongen, vooral het oude Zondagsschoolvers uit de kinderjaren: „Daar juicht een toon, daar klinkt een stem!“

Naar aanleiding van de bede der Emmausgangers spoorde de Brigadier ons aan tot een intiemeren wandel met Jezus. Een zuster wijdde zich den Heer.

Ook de avondsamenkomst droeg hetzelfde, blijde karakter. Paaschvreugde klonk door in de getuigenissen. Door lied en woord werd Gods naam groot gemaakt en de zondaar den weg tot vrede gewezen.

PELANTOENGAN.

Majoor Strandlund leidde de bijeenkomsten op den Goeden Vrijdag en zijn bezoek bracht ons groote vreugde. De films, die hij den avond tevoren vertoonde, brachten eenige kleur in ons afgescheiden leven en lieten ons iets zien van den Legerarbeid in dit land.

Op Goede Vrijdag werd ons het lijden en sterven van den Heiland duidelijk voor oogen gesteld en groote zegen kwam tot ons hart. De getuigenissen versterkten ons geloof.

De Paaschmeetings werden geleid door mevrouw Kommandeur Bill, een gepensioneerd Australisch officier, die 20 jaar geleden op Pelantoengan werkte.

De boodschap van den „levenden Christus“ bracht vreugde en verkwikking tot ons hart. Het muziek- en zang—uur op den Tweeden Paaschdag was een groote vreugde voor allen, die konden luisteren! A. Mirah.

groote liefde tot den Heiland en zijn dank voor het zoenoffer van Christus, zijn Verlosser, duidelijk naar voren kwamen. God zegene den Kolonel op zijn verdere reis!

Nu kwam Adjudante Brouwer aan de beurt. Vele makkers van het Chineesche korps waren gekomen om haar en den Kolonel wederom welkom te heeten. Frisch en opgewekt was haar woord in overeenstemming met haar uiterlijk. Het was haar aan te zien, dat het buitenlandsch verlof haar goed gedaan had. Geheel bekoord door de schoone natuur van Australië en de liefde van familie en vrienden, was het toch een blijde dag, toen zij de blauwe bergen van Java terug zag, was haar getuigenis. Met groote blijdschap gaat zij naar haar nieuwen werkkring, het bevel over het korps in Semarang I. Een hartewensch werd hierin vervuld!

De Kolonel sprak met den ouden gloed van een beproefd dienstknecht Gods. Ook hij had genoten, doch „het was niet moeilijk om terug te keeren tot mijn volk“, riep hij uit. Als „toezijnde voogd“ zooals de Adjudante hem noemde, gaat hij met zijn dochter mee naar Semarang.

Nog een korte uitnodiging geleid door den Kommandant volgde op deze toespraken en toen was ook dit weer voorbij. Vaarwel en welkom — het heeft ons immer veel te zeggen. Moge ook deze avond vrucht dragen!

R.

IN Bandoeng werd, evenals vorige jaren, op Goede Vrijdag in de Congreszaal een „Dag bij het Kruis“ gehouden. Ook ditmaal berustte de leiding bij Kommandant en mevrouw de Groot, terwijl Ds. P. J. de Bruijn zich bereid verklaard had des morgens het woord te voeren.

De morgensamenkomst bracht rijken zegen; een groote schare was opgekomen, de Congreszaal bleek te klein te zijn en velen vonden nog maar ternauwernood een plaatsje in het voorportiek en de gangpaden. Begonnen werd met het mooie oude lied, waarvan het koor luidt: „Ja, volkomen redt de Heer, dit is ook voor u, o, geloof het nu, Jezus redt volkomen u“, waarna mevrouw Brigadier Lebbink en Lt.-Kolonel Brouwer ons voorgingen in het gebed. Naar de duidelijke, eenvoudige boodschap van Ds. de Bruijn werd met aandacht geluisterd.

De liederen die gezongen werden, door enkelen zoowel als door allen, voerden ons in den geest naar het kruis op Golgotha en ook het woord van den Kommandant bepaalde ons hierbij. Was het omdat ieder was opgekomen met het verlangen om den Heer te danken voor het offer, dat Hij voor ons bracht, dat Gods Geest ongehinderd kon werken? Zeker is het, dat wij Gods dichte tegenwoordigheid gevoelden en ons hart openstelden om meer van den geest des Hemels te ontvangen. Wij danken den Heer voor de

vier personen, die vrijwillig naar voren kwamen om hun leven aan Hem te wijden.

Met verlangende harten begaven wij ons naar de avondsamenkomst. Hadden enkelen zich laten weerhouden door den regen, dit deed geen afbreuk aan den geest van gebed en eensgezindheid, die er heerschte. Mevrouw de Groot behandelde ditmaal het Bijbelgedeelte. De geest des Heeren kent geen gebondenheid en ongetwijfeld was het de leiding van dien Geest, die daarna een getuigenissamenkomst deed ontstaan. De Kommandant vroeg om korte, vrijwillige getuigenissen en velen gaven gehoor aan dien oproep en grepen hun kans aan om te getuigen van het heil, dat zij in Jezus gevonden hadden. Rijk gezegend keerden allen huiswaarts.

**

Op Paasch-Zondag hadden de makkers van Bandoeng II het voorrecht om Kommandant en mevrouw De Groot des avonds in hun midden te hebben. Blijdschap lag op de aangezichten en met geestdrift werd er gezongen.

Mevrouw de Groot sprak eenige woorden en noodigde de menschen uit om den Heiland te volgen. Mevrouw Rosenlund zong ons een mooien solo. De Kommandant nam den Bijbel ter hand en deed ons stilstaan bij de boodschap van den profeet Maleachi. Wij hadden de vreugde een jongen man tot Jezus te zien komen.

J.v.L.

D A G O — L A N D D A G

21

— HEMELVAARTSDAG —

MEI

onder leiding van Kommandant en mevrouw de GROOT, bijgestaan door den Chef-Secretaris en mevrouw RIDSDDEL, Hoofdkwartier-, Divisie- en Kweekschoolstaf, een aantal officieren en Kadetten.

PROGRAMMA

8.— uur v.m.	—	Vlaghijsching en bidstond.
9.— „ „	—	Conferentie-samenkomst, verschillende sprekers.
11.— „ „	—	Jongelieden-demonstratie. Muziek en Zang.

Laten velen uit Bandoeng en omstreken naar deze bijzondere samenkomsten opkomen!

DE CHEF-SECRETARIS EN MEVROUW RIDSDDEL bezoeken SEMARANG en omstreken.

30 Zielen voor Christus gewonnen!

AMBARAWA.

Het was ons een groot voorrecht op Goede Vrijdag Lt.-Kolonel en mevrouw Ridsdel, bijgestaan door Brigadier Woodward, met ons te hebben.

Den geheelen dag waren de bijeenkomsten goed bezocht. De boodschap van den Kolonel over „Het is volbracht“, zoowel als de woorden van mevr. Ridsdel over de hand van God, die ons tegenhoudt om het verkeerde te doen, vonden gereeden ingang bij de aanwezigen. Twaalf personen gaven zich aan den Heer, voor het eerst of voor toewijding. Zijn naam zij geprezen!

SEMARANG.

Van Ambarawa ging het naar Semarang. Allereerst vond hier de uitreiking van jaarterren plaats aan de Padvinders van het Ooglijders-Hospitaal. 's Avonds met een stampvolle zaal een gezegende samenkomst, waaraan ook het zangkoor van het Hospitaal deelnam.

Kapitein Doelah vertaalde den Kolonel,

wiens toespraak rijken zegen bracht. Ook mevr. Ridsdel en Majoor Saridjem hadden haar aandeel.

Zondagmorgen, Eersten Paaschdag, waren de Kolonels in Semarang I. De Kolonel stelde de nieuwe bevelvoerend officier, Adjudante Brouwer, voor, die hartelijk begroet werd. Het heerlijke Paaschevangalie bevatte een krachtige opwekking voor Gods volk. De Heilige Geest werkte mee en aan het eind der samenkomst knielden 10 zielen neer, waarvan sommigen hun verbond met den Heer vernieuwden.

Ook de Hollandsche bijeenkomst, dadelijk daarop gehouden, heeft ons allen gezegend, de boodschap van mevr. Ridsdel deed ons goed.

In het Ooglijders-Hospitaal droeg mevrouw dien morgen 11 kinderen op aan God en het Leger. Deze taak was in goede handen. Zelf een moeder zijnde, wist zij het juiste woord te vinden bij deze plechtige gebeurtenis. Wat een aandacht! En met welk een ernst beloofden de ouders hun kinderen te leiden in het rechte spoor!

MALANG.

Majoor en mevrouw Pearce onze leiders.

De Goede Vrijdag- en Paaschsamenkomsten zijn zeer gezegend geweest in ons korps. De eerste droegen een zeer ernstig karakter en Gods tegenwoordigheid werd bijzonder ervaren. Op het Paascheest heerschte een geest van blijde verwachting en God heeft ons niet teleurgesteld.

Des avonds droeg de bijeenkomst een bijzonder karakter, omdat Kandidaat Pattipeilohy afscheid nam van ons korps om naar de Kweekschool te gaan. Onze makker was tot grooten zegen onder ons en velen getuigden daarvan in hun afscheidswoord.

Den tweeden Paaschdag leidden Majoor en mevr. Pearce een inzegening en opdrachtdienst in korps II, waaraan wij allen deelnamen. Trots de hitte in een overvolle zaal, hadden wij een gezegenden tijd.

Didymus.

's Avonds in Boegangan; als gewoonlijk werden de gasten hartelijk verwelkomd door een groote schare, die de ruime zaal geheel vulde. En zingen!

Ja, dat kunnen ze daar. De Paaschliederen werden uitgejubeld. Kapiteine Doelah gaf een woord van persoonlijk getuigenis. Ook mevrouw Ridsdel sprak over de heerlijke zekerheid dat onze Verlosser leeft. En terwijl het buiten begon te stortregenen, bracht de Kolonel ons in gedachten op den weg naar Emmaus, en leefden wij mee met hen, die na zoo bezwaard te zijn geweest, zulk een heerlijke openbaring ontvingen van Jezus' opstanding.

Aan het einde der samenkomst kwamen 7 zielen, waarvan 5 voor het eerst, tot Hem, Die niemand heenzendt.

Tweede Paaschdag was voor Oengaran bestemd. In den namiddag vond een opgewekte samenkomst met de officieren en de meisjes plaats. Er heerschte een goede geest en met belangstelling werd geluisterd naar de woorden van den Kolonel en het Bijbelonderwerp, door mevrouw Ridsdel behandeld.

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN

NATIONAAL HOOFDKWARTIER.

Gehuwd :

Kapitein Tjerk Luitjes, op 3-9-1928 vanuit Groningen II in opleiding gekomen,

met

Kapiteine Maria Sikking, op 1-9-1930 vanuit Amsterdam C. Z. in opleiding gekomen, te Bora, op 8-4-1936.

Kapitein Alverioes Loemioe, op 1-11-1926 vanuit Rarampadende (Midden-Celebes) in opleiding gekomen,

met

Luitenant Anna F. Hariawang, op 2-10-1933 vanuit Paloe (Midden-Celebes) in opleiding gekomen, te Kalawara, op 7-3-1936.

Bevorderingen.

Tot Majoor: Adjudant C. Barbier
Adjudant H. Gerth *
Adjudant A. Roemers
Adjudant K. Whur
Adjudant L. Wilson

Tot Adjudant: Kapitein H. Juutilainen *

Tot Kapitein: Luitenant B. Barani
Luitenant D. Karepouwan *
Luitenant P. Laoea *
Luitenant Rasilah
Luitenant J. Rigo

Overplaatsingen.

Majoor E. Rosenlund * Bandoeng, Kweekschool-Leider.

Adjudant A. Both Hoofdkwartier Stat. Dept.
Adjudant M. Brouwer Semarang I (In bevel)
Adjudant M. Lehmann, Bandoeng, Kweekschool.

Adjudant A. van Oudheusden, Oengaran.
Adjudant H. Roseboom, Medan Kinderhuis.
Adjudant C. Tarima, Paloe.

Kapitein B. Barani, Bora.
Kapitein Jatimin, Bandoeng Kweekschool.
Kapitein Ch. Kappers, Oengaran.
Kapitein I. Keller, Hoofdkwartier Fin. dept.
Kapitein M. Koch, Bandoeng Kinderhuis.
Kapitein J. Kudding, Batavia II.
Luitenant K. Moendiahi, Gimpoe.
Luitenant M. Tawaang, Kapiroei.
Luitenant D. Tomauria, Djokja.

LAATSTE BERICHT.

Onder zeer groote belangstelling van de zijde van het B.B. en particulieren, werd de inrichting voor zieke en behoeftige inlanders te Kasijan bij Djember door den Kommandant geopend op 20 April.

Mevrouw Kuneman, Eere Voorzitter van het A.S.I.B. comité voor Oost-Java en de Resident van Besoeki, de hooged.gestr.heer van Romondt, spraken hartelijke woorden, hun blijdschap uitende over deze nieuwe kolonie, waar nu reeds een honderdtal Javanen zijn opgenomen.

Mevrouw De Jonge, echtgenoot van den Gouverneur-Generaal, zond een telegram met hartelijke gelukwenschen, een zeer gewaardeerd blijk van haar medeleven met onzen arbeid.

In een volgend nummer volgt een uitvoerig rapport.

KOMENDE GEBEURTENISSEN.

Kommandant en mevr. De Groot.

- 2 Mei Cheribon- voor de
- 3 „ opening van nieuwe zaal
- 15 „ Semarang (vereenigd)
- 16 „ Solo
- 17 „ Blitar
- 18 „ Kediri
- 19 „ Soerabaja
- 21 „ Landdag — Dago Bandoeng.

Lt.-Kolonel en mevrouw Ridsdel.

- 3 Mei Altaardienst Bandoeng I
- 10 „ Altaardienst Bandoeng II
- 14 „ Bandoeng I
- 21 „ Landdag — Dago

Majoor Strandlund.

- 3 Mei Cheribon
- 4 „ Tegal
- 5 „ Pekalongan
- 6 „ Boegangan
- 7 „ Semarang I
- 8 „ Solo
- 9 „ Djokja

Majoor en mevrouw Hiorth.

- 7 Mei Bandoeng I

AANTEKENINGEN VAN DEN CHEF-SECRETARIS

Lt. Kolonel D. S. Ridsdel.

„Jezus heeft heden ten dage vele beminnaars van zijn Koninkrijk, maar weinige dragers van zijn kruis.”

Thomas à Kempis

De Kommandant bezocht gedurende de afgelopen maand verschillende korpsen en inrichtingen. Onder de korpsen, die het voorrecht hadden een bezoek van Kommandant en mevrouw de Groot te ontvangen, waren Cheribon, Tegal en Pekalongan. De rapporten toonen aan, dat er veel belangstelling was en zielen werden bekeerd. Onze Leider bracht Goede Vrijdag en Paschen in Bandoeng door. Op den morgen van Goede Vrijdag was een groote schare opgekomen naar de Congressaal; hoewel stoelen werden bijgezet moesten velen zich tevreden stellen met een zit- of staanplaatsje buiten de zaal. Ds. P. J. de Bruijn en de Kommandant waren de hoofdsprekers. 's Avonds werd het Bijbelonderwerp door mevr. De Groot behandeld. Voorts leidde de Kommandant het welkom van de Kadetten en Kweekschoolofficieren in Bandoeng I.

Terwijl deze aantekeningen geschreven worden, bezoeken Kommandant en mevrouw de Groot den Oosthoek, waar zij verschillende samenkomsten leiden en tevens de officiele opening plaats heeft van de nieuwe kolonie voor zieke en behoeftige inlanders te Kasijan. We zijn er zeker van, dat deze nieuwe kolonie veel zal bijdragen tot leniging van den nood dezer arme menschen in Java's Oosthoek. Dat deze onderneming mogelijk is geworden, is mede te danken aan den financieelen bijstand van het A.S.I.B. Comité.

De opening van de Kweekschool.

Het is prettig de Kweekschool weer bevolkt te zien. De Kadetten zijn uit alle deelen van het Territorie gekomen; sommigen zijn het stadsleven niet gewend, doch zij trachten zich aan te passen aan hun nieuwe omgeving en zijn verlangend te leeren, hoe zij goede of-

ficiëren kunnen worden. Moge de Heer hen helpen en zegenen!

We willen ook den nieuwen Kweekschool-officieren een welkom toeroepen; Majoor en mevrouw Rosenlund, Adjudante Lehmann en Kapitein Jatimin. Een groote verantwoordelijkheid rust op hun schouders in het opleiden der Kadetten. Moge hun wijsheid, tact en geduld worden gegeven voor deze taak, opdat deze Kadetten flinke strijders in de rangen van ons geliefd Leger worden! De cursus is genoemd: „De Wereld-voor-God cursus.”

Paasch-samenkomsten.

Door de officieren, die uit specialen zijn geweest met de Paaschdagen, werd verslag uitgebracht en wij vernamen goede tijdingen. Mevrouw Ridsdel en ik zelf bezochten Midden-Java. Het was ons een aangename taak Adjudante Brouwer te installeeren als B.O. van Semarang I. De samenkomsten op Eersten Paaschdag waren goed bezocht en we verheugden ons over een aantal zielen, dat den Heer zocht. Een rapport over de samenkomsten vindt U elders in dit blad.

Welkom thuis.

Adjudante Brouwer en haar vader, Lt.-Kolonel Brouwer, kwamen een paar weken geleden terug van buitenlandsch verlof. Zij zagen er goed uit en hadden blijkbaar veel genoten van hun verblijf in Australië, temidden van hun bloedverwanten. Ze waren blij terug te zijn en de Adjudante heeft haar taak als bevelvoerend officier van Semarang I met moed aangevat.

Wanneer deze aantekeningen gelezen worden, hebben Majoor Loois en zijn familie reeds een aantal welkomstsamenkomsten gehad in de Minahassa. Moge de Heer hen zegenen en tot zegen stellen!

DE WERELD VOOR GOD!

GEZEGENDE SAMENKOMSTEN IN MIDDEN-JAVA.

Onder leiding van Kommandant en mevrouw DE GROOT.

TEGAL.

Reeds langen tijd hadden de heilssoldaten en Legervrienden uitgezien naar den dag, dat dit bezoek zou plaatsvinden. Hoe teleurstellend was het daarom, toen kort voor het aanvangsuur der bijeenkomst, zich een ware wolkbreuk boven Tegal ontlastte. Maar geen nood — de Tegaller kan wel tegen een bui! Toen Kommandant en mevrouw de Groot de zaal binnentraden, onder de tonen van een keurig gezongen lied van het J. L.-Zangkoor, was dan ook elke plaats bezet. Buiten gutste de regen en was een symbool van de stroomen van zegen, die God over de schare in de Legerzaal uitgoot.

Het was duidelijk, dat de Kommandant op bijzondere wijze bezielde werd, zóó krachtig en overtuigend was zijn woord. Met diepen ernst werd geluisterd en menigeen was bewogen. Ook het getuigenis van mevr. De Groot werd met aandacht gevolgd. Eén ziel kwam vrijwillig tot God.

Zeer zeker was het een geslaagde samenkomst en mag wel een woord van lof gegeven worden aan het zangkoor onder de leiding van Mevr. Uyleman met medewerking van den heer v.d. Heide, die het pianogedeelte verzorgde.

PEKALONGAN.

Het bezoek van de Kommandants aan onze stad, zal ons nog lang in herinnering blijven! Het was juist Gezinsbond-dag en des middags om 5 uur leidde mevrouw De Groot een gezegende bijeenkomst met een 32-tal zusters.

Ten spijt van den zwaren regen was de zaal dien avond tjokvol. Brigadier Woodward opende de samenkomst met een strijdlid, Adjudante Lauter gaf een bezielend

getuigenis, waarop mevr. De Groot de schare toesprak in woorden, die de ziel beroerden. De Kommandant vertaald door Adjudant Palstra, deed een krachtig beroep op den zondaar om den Heiland te kiezen en op zijn uitnodiging kwamen twaalf personen naar voren. De zondaarsbank was getuige van roerende tafereelen, terwijl velen daar neerknielden en hun schuld beweedden. Onder deze berouwhebbenden waren ook enkele Hoog Javaansche, zoowel als Chineesche dames. Van begin tot einde mochten wij de tegenwoordigheid Gods ervaren en de werking des Heiligen Geestes bespeuren. Moy Hong Bo.

CHERIBON.

Het was een aanmoediging te zien, hoe bij grootere en kleinere groepen men op den avond van het bezoek der Kommandants, de lange laan, die naar de kerk voert, kwam opwandelen, om daarna een plaatsje te zoeken in het reeds goed gevulde gebouw. Spoedig was geen plaats onbezet.

De belangstelling, die vanaf het eerste begin op de aangezichten der aanwezigen te lezen stond, deed verwachten, dat Gods Woord een vruchtbaren bodem zou vinden. En dit bleek geen ijdele verwachting te zijn geweest.

Toen aan het eind der samenkomst de uitnodiging gegeven werd om tot God te komen, kwamen velen gebroken en weenende tot den Heiland.

Nadat de Kommandant definitief de bijeenkomst met gebed gesloten had, nam Ds. van der Linden het woord en richtte zich in eenige zeer waardeerende woorden tot onzen Leider, uitdrukking gevende aan zijn groote sympathie voor den arbeid van het Leger.

Zelfverloochenings-Aanvraag.

Van twee posten ontvingen we bericht, dat het doelwit is bereikt, n.l. van het Mil. tehuis Bandoeng en van Krengseng. Anderen hebben hun doelwit bijna bereikt. Mede in verband met den „Wereld voor God” Veldtocht worden er dit jaar extra pogingen gedaan om ons Legerwerk onder de aandacht der menschen te brengen. De Kommandant zou gaarne zien, dat ieder officier, plaatselijk officier, soldaat en Legervriend zijn best zou doen om deze poging welslagend te doen zijn. God zal Uw arbeid loonen. Op 3 Mei zal de Altaardienst in de korpsen worden gehouden. Makers, doet Uw deel!

Dago-Landdag.

De Kommandant heeft besloten ook dit jaar op Hemelvaartsdag een landdag te houden op Dago. We nodigen al onze makers van Bandoeng, Batavia, Cheribon en andere plaatsen in de nabijheid uit, om dezen dag door te brengen op dit mooie plekje. De eigenaar heeft ons zijn grond weer afgestaan voor deze gelegenheid. Maak dit bekend onder uw vrienden en breng ze mede. Zie nadere aankondigingen!

Onze zieke makers.

Gelukkig kunnen wij melden, dat zij allen goed vooruit gaan. Mevrouw Adjudant Nyheim kon het ziekenhuis verlaten, evenzoo mevrouw Kapitein Sprokkereef. Mevrouw Kapitein Karepouwan heeft ook eenigen tijd in het ziekenhuis vertoefd; zij gaat echter goed vooruit. Het jongste kind van de Luitenant Tandaju van Midden-Celebes is gebeten door een vermoedelijk dollen hond, waardoor behandeling in het Instituut Pasteur wenschelijk was. Moeder en kind zijn goed en wel in Bandoeng gearriveerd. De behandeling is thans bijna afgelopen en de Luitenant is blij, dat zij weldra weer naar haar arbeid in Midden-Celebes kan terugkeeren. Van Kapitein Barteling ontvingen we bericht, dat zijn vrouw niet zoo wel is. Moge de Heer onze zieke en herstellende makers zegenen!

Uitbreiding van den Gezinsbond.

Het was een groot genoegen voor de T. G. B. S., mevrouw Ridsdel, om deze maand officieel drie nieuwe afdeelingen van den Gezinsbond toe te voegen aan de reeds bestaande, en wel in de korpsen Krengseng, Semarang I en dat verbonden aan het Ooglijdershospitaal. Wij verheugen ons over dezen vooruitgang.

Bevorderingen.

We bieden onze hartelijke gelukwenschen aan de officieren, die bevorderd zijn tot een hooger rang, n.l. de Majors Barbier, Gerth, Roemers, Whur en Wilson, de Adjudants Juutilainen en de Kapiteins Barani, Karepouwan, Laoea, Rasilah en Rigo.

Versterkingen.

We verwachten Adjudante Priddle en Kapitein en mevrouw ter Telgte met het m.s. „Indrapoera” op 30 April van buitenlandsch verlof terug. Niettegenstaande een ziekteperiode heeft de verandering van lucht hen veel goed gedaan en wij hopen, dat zij gesterkt en vol moed zich wederom zullen geven aan den arbeid in Nederlandsch-Indië.

Mevrouw Kommandeur Bill.

Enkele weken geleden is op Java gearriveerd mevrouw Bill van Australië. Zij heeft vroeger als officier in dit Territorie gearbeid en is thans gepensionneerd. Het is haar een groote vreugde haar oude makers en de bekende plaatsen weer te zien.

AAN ONZE VRIENDEN.

Mogen wij u nogeens herinneren aan onze jaarlijksche Kollecte? Indien gij uw gave nog niet hebt gegeven, kunt u dit nog doen en ze zenden aan het Hoofdkwartier: Javastraat 16, Bandoeng. Bij voorbaat vriendelijk dank!

DE JEUGD VOOR CHRISTUS!

JONGELIEDEN-WEEK.

DEMONSTRATIES

PADVINDERS-VREUGD.

BATAVIA.

MEVROUW KOMMANDANT DE GROOT
presideert de Jongelieden-demonstratie

BANDOENG.

DE CHEF-SECRETARIS EN MEVROUW RIDSDDEL
leiden een Padvindersavond

N verband met onze Jongeliedenweek was een jeugdavond georganiseerd te geven in het I. E. V.-gebouw. Een groote schare, waaronder veel kinderen, was opgekomen.

Wat vroegere demonstraties geboden hadden, deed de verwachting voor dezen avond hoog gespannen zijn en dat mevrouw De Groot was gekomen om de bijeenkomst te presideeren verhoogde de vreugde.

Na het openingslied en gebed sprak mevrouw eerst over ons jeugdwerk in het algemeen en daarna richtte zij zich tot een aardig clubje meisjes-beginnelingen, dat dien avond als „Zonnestralen” zou worden geïnstalleerd met hun leidster Zr. Wattimena van Korps Batavia II. Majoor Barbier, de Padvindsterleidster van Bandoeng I, die mede onze gast was, nam de Aspiranten de Belofte af, die

met grooten ernst werd opgezegd. Daarna werd de verklaring voorgelezen en smeekte mevrouw De Groot Gods zegen over de nieuwe Aspiranten-brigade af.

Verder werden dien avond verschillende Bijbelsche tableaux gegeven, de geschiedenis van Jacob vertolkende. De diepe ernst, waarmee alles werd gedaan, de keurige Oostersche kleeding, alles tezamen maakte dezen avond een uur van genieten. Liederen door de Zangcompagnie van Batavia I wisselden de stukken af. Een flinke, kranige jongen vergastte ons op enkele solo's, gespeeld op de mondharmonica, waarmede hij warm applaus oogstte. „De vijf wijze en dwaze maagden” brachten ons tot slot een ernstige boodschap, waaraan mevrouw De Groot enkele waarschuwendende woorden toevoegde. Het was een avond, die ons niet enkel vreugde bracht, doch ook iets meegaf voor het hart.

Een die er bij was.

PADVINDERSAVOND! Dat betekent een avond vol van blij, jong leven — drukte — gezang — uniform — ongekunstelde vreugde!

En dat alles was er op Zaterdagavond 26 Maart, de laatste avond van onze Jongeliedenweek. Lt.-Kolonel en mevr. Ridsdel waren gekomen om de voor de jeugd zoo belangrijke insignes, etc. uit te reiken. Beide, zoowel de Jongens-als Meisjestroep waren in vol getal opgekomen, evenals de „Zonnestralen” en „Kameraadjes”; allen hadden de tropische stortbui getrotseerd om op tijd te zijn. Ook vele ouders en belangstellenden waren aanwezig.

Na de gebruikelijke opening der bijeenkomst werden eerst de welverdiende jaarsterren uitgereikt aan de meisjes-aspiranten. Wat brachten zij een kranig saluut! Frisch en blij klonk daarop hun „Zonnestralen”-koor, getuigend van hun motto: „Doe het goede”. Ook

de „Kameraadjes” bleven niet achter. Een veelbelovend clubje bengels, waar veel van te maken is! De beide Padvinders-troepen lieten gezamenlijk het Padvinderslied hooren. Ook aan deze troepen werden jaarsterren uitgereikt.

Verder mochten de „Beginnelingen”, die 's middags op de wekelijksche parade waren ingelijfd, nu stram in de houding, het officieele bewijs daarvan uit de hand van den Chef-Secretaris ontvangen. Plechtig legden sommigen de Belofte af. Tweede Klasse padvindster, Brita Strandlund, kreeg het muziekinstituut, nadat zij ons eerst op een aardig pianostukje had vergast. Een mooi moment dien avond was de inzegening van zuster Bertha Ridsdel tot leidster der „Zonnestralen”, alsook der beide ass. leiders van dezen laatste en den jongenstroep.

De nieuwe leidster kreeg gelegenheid een woord te zeggen. Zelf prijkte zij met een heele rij jaarsterren en haar ervaring zal de meisjes ten goede komen.

PADVINDERSLIED.

Met slaande trom en vliegend vaan,
Zoo komen wij marcheerd aan,
Bereid om aan het werk te gaan,
Steeds welgemoed en blij,
Trouw aan de leus van onzen Bond,
Die reeds omspant heel 't wereldronde,
Op recht en waarheid vast gegrond,
Dank God voor onze Padvind'rij!

Ofschoon wij staan pas aan 't begin,
Toch nemen wij ons standpunt in,
Want wij bestrijden, èèn van zin,
Des satans dwinglandij.
Redden, waar men om hulpe schreit,
Dienen, tot elk goed werk bereid.
Daar zij ons leven aan gewijd!
Dank God voor onze Padvind'rij!

SEMARANG.

De T.J.L.S. Majoor Pearce onze aanvoerder. Mijn hart is zoo vol van dankbaarheid over den rijken zegen, dien God ons schonk gedurende de Jongeliedenweek, dat ik niet anders kan, dan er van getuigen.

Op den J.L.-Zondag had Adjudante Karenbeld de leiding van de bijeenkomsten en mochten wij de vreugde smaken 3 zielen tot Jezus te zien komen.

Woensdag 25 Maart, was Majoor Pearce onze gast, om de J.L.-Demonstratie te presideeren. Er was veel belangstelling. Vrije en Orde-oefeningen door de Padvinderstroepen, keurige tableaux, w.o. de voorstelling van den Goeden Herder, werden uitgevoerd voor een stampvolle zaal.

Wegens het slechte weer moest de openluchtsamenkomst op Vrijdag afgelost worden, doch inplaats daarvan waren wij in de zaal des avonds, waar de Padvinderleider met zijn helpers een gezegende bijeenkomst leidde en, welk een vreugde, 7 volwassenen en 13 kinderen kwamen tot Jezus! De Prijsuitdeeling onder leiding van Majoor Saridjem was ook goed. Wij mochten ons verheugen over 38 zielen, die wij in deze week voor onzen Koning mochten winnen.

J. L. S. M.

ZELFVERLOOCHENING.

Ook onze jonge menschen moeten hun deel doen in onze jaarlijksche Aanvraag!

Wij rekenen op u!

Het Jongeliedenkorps van Batavia II; vooraan de „Zonnestralen”.

DE "ONZICHTBARE HELPER.

Enkele der oudere jongens van een school trachtten een jongeren leerling over te halen, om mee te doen aan een handeling, die hij verkeerd vond.

„Dat wil ik niet!” protesteerde hij dapper.

„Waarom niet? Wat voor reden heb je, om te weigeren?” wilde de aanvoerder van het clubje weten. „Je zult wel moeten, of je wil of niet! Wij zijn met ons allen, wat zou jij alleen tegen ons kunnen doen? Hoe wou je jezelf verdedigen?”

Eén oogenblik keek de jongere de andere jongens aan en toen zei hij: „Ik kan het niet doen; het is verkeerd. Het is gemeen, en daarom doe ik het ook niet. Ook ben ik niet alleen, zooals jullie schijnen te denken. We zijn met ons beiden en de Tweede is altijd gebleken, meer dan een partuur te zijn voor allen, die iets tegen Hem wilden ondernemen.”

„Met zijn tweeën?” spotte een der jongens.

„En waar is die helper dan? Je zult wel veel hulp van hem krijgen; je bent al verslagen, vóór dat hij hier kan zijn!”

„Nee, ik zal niet het onderspit delven”, was het kalme antwoord, „want Hij is altijd bij mij; Hij is nu hier. Het is, zooals ik jou verteld heb — we zijn met ons beiden, en de andere is God!”

De aanvoerder van de jongens stond sprakeloos. Hij keek naar het vastberaden gezicht van den kleinen knaap en zei toen: „Ga mee, jongens, laat hem gaan. Met zoo'n vent kan je niet redeneeren!”

We kunnen niet altijd onze eigen makers kiezen, maar wel kunnen we kiezen tusschen het goede en het kwade. God zal ons helpen, om voor het goede pal te staan.

WAT DE „KAMERAADJES” ZONGEN!

Wij Kameraadjes blijven trouw,
Aan 't motto hoog verheven.
Te Redden en te Dienen steeds,
Zij 't doel van heel ons leven.

„DE ZONNESTRALEN”.

Jezus vraagt, of ik wil wezen
Een Zonnestraal voor Hem,
In woord en in werk en in wezen
Gehoorzaam aan Zijn stem.

Steeds zacht en steeds vriendlijk,
Schijnend als een zonnestraaltje,
Steeds zacht en steeds vriendlijk,
Schijnend uit liefde tot Hem.

Er was veel variatie dien avond en de ouders en vrienden hebben meegenoten van de levensvreugd en levenslust, die telkens weer oplaide. Mevrouw Ridsdel besloot de bijeenkomst met een ernstig woord van hart tot hart, er op aandringend niet alleen de hooge idealen der Padvinderij na te streven, maar ook Hem na te volgen, die ons groote, heilige Voorbeeld is, Jezus Christus, Die ons het pad des Levens gebaad heeft.

Het was een avond, die ons als leiders nogeens de onbegrensde mogelijkheden toonde, die er zijn ook voor de jeugd van Bandoeng I!

P. V.-Leidster.

EEN GOEDE DAAD!

De Padvindsters van het Ooglijders-Hospitaal in actie.

DINSDAG 17 Maart had een clubje van onze Semarangse padvinders, die tevens Korpskadet zijn en juist bezig waren aan de wekelijksche les, plotseling een gelegenheid eerste hulp bij ongelukken te verleenen.

Vlak voor het Ooglijders-Hospitaal wilde een kind den weg oversteken en werd door een auto aangereden. Velen kwamen op het hulpgeroep toegesnel en natuurlijk ook de padvinders.

Direct werden alle maatregelen genomen om den gewonden jongen voor het publiek te beveiligen, de wonden werden gereinigd, een draagbaar gehaald en terwijl zij den jongen naar de C.B.Z. droegen ging een der anderen de familie waarschuwen. Adjudante Cardinaal ging mee naar het ziekenhuis, waar de dokter hem na een vlug onderzoek dadelijk opnam. In enkele oogenblikken had zich alles afgespeeld. Het was kranig werk!

De padvinders zelf waren gelukkig op deze wijze te hebben kunnen helpen en een hunner schrijft: „Wij voelen onzen dubbelen plicht, niet alleen lichamelijk ongelukkigen te helpen, doch ook geestelijk ongelukkigen tot God te leiden.” Dat zijn niet alleen echte Padvinders doch ook wegwijzers! Ons vol saluut, Padvinders!